λέσαι· ἐν τοῖς πέραν βασιλείοις τοῦ πανευφήμου μάρτυρος μάμαντος ἐνδιατρίβων· δρομέως ἐκεῖσε παραγίνεται· κατέλαβεν δὲ τοῦτον τὸν ἀνήμερον ἀναλεύεται. ἐξέτασιν ποιοῦνται τῶν ὀρθοδόξων τοῦ Χ(ριστο)ῦ φίλων, καὶ μαρβαι κατὰ τούτων καὶ φονικὰ ἀπειλοῦνται· ὁρῶν δὲ ὁ θεσπέσιος οὗτος ἀνδρέας. τοῖς μὲν ἠκονημένοις τὰς σάρκας καταξεομένοις. καὶ ἀφειδῶς τοῦ ζῆν στερουμένοις. ἄλλοις δὲ· πυρὶ καταφλεγομένοις· ἑτέροις δὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὀφθαλμῶν ἀμαρτυροῦντας· ἄλλοις δὲ. γλώττης καὶ τῶν χειρῶν ἐκτομῆς. τοὺς πόνους γενναίως ὑπομένοντας· τὸ τῆς καρδίας ὄμμα πρὸς τὸν ἐφορῶντα τὰ πάντα κ(ύριο)ν ἀδιαφαίκτως πίας πάσας. τοιαύτας δὲ πρὸς αὐτὸν ἠφίει φωνάς· ὦ κ(ύρι)ε σῶσον δή· ὦ κ(ύρι)ε εὐόδωσον δή· σὸν ἔργον τούτους φιλάν(θρωπ)ε. καὶ τοῖς σοῖς δούλοις ἐφόδιον. τὸ τὴν ἐμὴν προαίρεσιν ἐξ ἄθλου ἀρκεῖν. καὶ ἀκαταγώνιστον μὲν τοῖς ἐχθροῖς ἀναδεῖξαι· ἐνδυνάμωσόν με τὸν καὶ μόνον τοῦ θ(εο)ῦ. καὶ δὸς ἰσχὺν τελέως τὸν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀγῶνα ἀνύσαι· ἵνα νικήσας τῆς ἐπινοίας τοῦ δράκοντος. δέξωμαι παρὰ σοῦ τὸν ἀμάραντον στέφανον. ἐκ τῆς παντοκρατορικῆς δεξιᾶς σου· μὴ οὖν ἐάσῃς με δέσποτα. ἀρνήσασθαι τὴν θείαν καὶ ἀνθρωπόμορφον καὶ σεβασμίαν εἰκόνα τοῦ ἁγίου σου χαρακτῆρος. ἣν ἐφόρεσας δι' ἐμέ. καὶ δίκης τὴν σ(ωτη)ρίαν μου ἐπεραματός σου· ὅλος γε νόμῳ σὸς ἐγώ. ἵνα σωμῶμαι καρπὸς σοῦ. πλὴν δέσποτα· ἀλλ' ὡς σῶσόν με. ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου καὶ τῆς φιλ(ανθρωπ)ίας· ὅτι σὲ ὑμνοῦσιν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐ(ρα)νῶν. καὶ σοῦ ἐστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν·

Καὶ ταῦτα εἰπών. προσέθηκεν τῶν καλῶν λόγων. καὶ τὴν πρᾶξιν· καὶ ὡς κατ' αὐτοὺς πλησιάσας τὸν ἀλάστορα καὶ χριστιανοκτόνον βασιλέα ἔτι τούτου τοῦ θυμοῦ σφόδρα ζέοντος. κἂν γὰρ ἐξετάσεις ὧν προέφην ποιῶν ἀνηκέστοις κατὰ τῶν ἁγίων. τοιαύτας πρὸς αὐτὸν ἠφίει φωνάς· ὦ βασιλεῦ· χριστιανὸς εἶ; ὑπεραφεὶς δὲ ὁ μακάριος. καὶ πρὸς τὸν παρεστῶτα ὄχλον τὸ αὐτὸ ἐφθέγξατο· ὢ μακαρίας ὡς ἀληθῶς καὶ γενναίας ψυχῆς· ὢ γνώμης ἀνδρείας· ὢ πόθου διακαοῦς. καὶ ψυχῆς ἀμεταλήπτου καὶ σταθηρᾶς γνωρίσματα· ὁ δὲ τύραννος δηκοβασιλεύς. ὡς ἦν αὐτοῦ ἔθος πρὸς τοὺς τὰ τοιαῦτα φθεγγομένους ποιεῖν. δρακοντώδες καὶ φονίως τῷ ὄμματι ἐς αὐτὸν ἀποιβιάμενος. καὶ τὴν κάραν πῶς μεβασάσας. τοῖς παρεστῶσιν ἐδήλου τὴν αὐτοῦ σύλληψιν καὶ πρὸς αὐτὸν ἐνωτίσται· οἱ δὲ συνεργοὶ τοῦ φόνου. καὶ τοῦ βασιλέως ὁμόγνωμοι. τὴν αἰτίαν καὶ τὸν θυμὸν τοῦ ἄνακτος ἐκ τῆς προσόψεως ἐκμηράμενοι· θᾶττον ἢ λόγος ἐκτιμοσλόχμιας λέοντα ἐκπεδήσαντες. τοῦτον· οἱ μὲν ἐκ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς. τοῦ τεκαίμοντος καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ